

Sygn. akt VIII Gz 394/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Robert Bury

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko S. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2018r., sygn. akt XI GNc 53/18

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi pierwszej instancji.

SSO Robert Bury

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2018 roku odrzucono sprzeciw pozwanego S. M. od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 22 listopada 2013 roku, wniesiony 5 stycznia 2018 roku.

W uzasadnieniu wskazano, że nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym z dnia 22 listopada 2013 roku został uznany za doręczony pozwanemu w dniu 13 grudnia 2013 roku. Skargę na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty oraz sprzeciw pozwany wniósł 5 stycznia 2018 roku. Sąd postanowieniem z 7 marca 2018 roku utrzymał w mocy orzeczenie referendarza sądowego z 28 stycznia 2014 roku o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty. Uzasadniając odrzucenie sprzeciwu Sąd wskazał, że nakaz doręczono pozwanemu w trybie art. 136 k.p.c. w dniu 13 grudnia 2013 roku, a z treści wypisu z (...) wynika, że ujawniony tam adres był tożsamy z adresem podanym w pozwie. Z wydruku (...) -SAD wynika zaś, że adres, pod którym doręczono korespondencję pozwanemu był adresem jego zameldowania od 12 stycznia 2001 roku do 16 grudnia 2013 roku. Adres wskazany przez pozwanego (ul. (...), (...) -(...) Ś.) jest jego adresem aktualnym dopiero od 16 grudnia 2013 roku.

W zażaleniu na postanowienie pozwany zarzucił naruszenie:

- art. 135 k.p.c. w związku z art. 139 § 1 k.p.c. in princ. polegające na błędnym uznaniu, że dłużnikowi skutecznie doręczono nakaz zapłaty z 22 listopada 2013 roku, a w konsekwencji na błędnym uznaniu, że powyższy nakaz uprawomocnił się wskutek upływu biegu terminu do jego zaskarżenia, w sytuacji kiedy przesyłka ta nie została wysłana na adres miejsca zamieszkania dłużnika w rozumieniu art. 135 § 1 k.p.c.;

- art. 136 k.p.c. w związku z art. 139 k.p.c. poprzez jego zastosowanie pomimo, że obowiązek zawiadomienia o zmianie miejsca zamieszkania nie rozciąga się na czas przed wytoczeniem powództwa;

- art. 504 k.p.c. w związku z art. 139 k.p.c. poprzez uznanie, że spełniły się przesłanki do jego zastosowania w sytuacji, gdy pozwanemu nie został skutecznie doręczony nakaz zapłaty z 22 listopada 2013 roku.

Wraz z zażaleniem pozwany przedłożył m.in.:

- wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia nr (...) z dnia 4 października 2013 roku, w którym wskazał, że:

a) adresem zameldowania pozwanego jest: ul. (...), (...)-(...) K.,

b) adresem korespondencyjnym: ul. (...), (...)-(...) Ś.;

c) miejsce parkowania w ciągu dnia i nocy - „(...)

- pismo A. D. z 8 listopada 2013 roku, przesłane na adres ul. (...), (...)-(...) Ś.;

- pismo Banku (...) S.A. z 13 grudnia 2013 roku adresowane do S. M. ul. (...), (...)-(...) Ś.;

Sąd zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 504 §2 k.p.c. prawomocny staje się nakaz wydany w postępowaniu upominawczym, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu. Termin do wniesienia sprzeciwu wynosi dwa tygodnie od doręczenia nakazu zapłaty. Warunkiem rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia sprzeciwu jest doręczenie nakazu zapłaty pozwanemu. Nakaz zapłaty z dnia 22 listopada 2013 roku został uznany za doręczony pozwanemu (na właściwy adres udostępniony w rejestrze (...)) oraz uznany za prawomocny z dniem 28 grudnia 2013 roku (k. 20, 23).

Doręczenie przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. może być uznane za skuteczne jedynie, kiedy zostanie dokonane pod adresem zamieszkania strony.

Pozwany, celem wykazania, że w dacie doręczenia zastępczego nie mieszkał pod adresem w K., przedłożył wraz ze sprzeciwem dowód osobisty wydany w 2014 roku, w którym wskazano świnoujski adres zamieszkania, wypis z (...) ze świnoujskim adresem prowadzenia działalności gospodarczej oraz świnoujskim adresem do doręczeń, jak również decyzję o przyznaniu emerytury z 4 maja 2011 roku – także wskazującą na zamieszkiwanie pozwanego w Ś.. Z zaświadczenia (...) -SAD wynika, że od 16 grudnia 2013 roku pozwany zameldowany jest w Ś., przy ul. (...).

Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że skoro zgodnie z systemem (...) -SAD pozwany zameldowany był w K. do dnia 16 grudnia 2013 roku, to prawidłowo uznano za doręczoną w dniu 13 grudnia 2013 roku przesyłkę kierowaną pod ten adres.

Warunkiem uznania skuteczności doręczenia przesyłki sądowej, której adresat nie podjął z urzędu pocztowego pomimo dwukrotnego awizowania, jest zamieszkiwanie pod wskazanym w przesyłce adresem. (...) w rozumieniu art. 135 § 1 k.p.c. jest lokal w miejscowości, o jakiej mowa w art. 25-28 k.c., w którym adresat przebywa z zamiarem stałego pobytu. O zamieszkiwaniu w określonym miejscu można mówić wówczas, gdy dana osoba z jednej strony faktycznie przebywa w nim przez znaczący okres czasu, z drugiej zaś koncentruje tam swoje interesy życiowe, postrzegając właśnie to miejsce jako centrum swej aktywności.

Pozwany wykazał, że pomimo zameldowania w K. do dnia 16 grudnia 2013 roku, już w czasie próby doręczenia przesyłki zawierającej nakaz zapłaty w dniu 13 grudnia 2013 roku, miejscem jego zamieszkania było Ś..

Miejsca zamieszkania nie można utożsamiać z adresem, pod którym nastąpiło zameldowanie na pobyt stały. Zameldowanie jest instytucją administracyjnoprawną o charakterze ewidencyjno-porządkowym, a termin na zameldowanie, począwszy od 2013 roku wynosił 30 dni. Zważywszy, że tylko cztery dni dzieli zameldowanie pozwanego w Ś. od uznania korespondencji zawierającej nakaz zapłaty za doręczoną, okoliczność, gdzie pozwany mieszkał, wymagała dodatkowego zweryfikowania.

Przedłożona przez pozwanego dokumentacja, w tym korespondencja z ubezpieczycielem z października 2013 roku jednoznacznie wskazuje, że pomimo zameldowania w Ś. dopiero od grudnia 2013 roku, w rzeczywistości pozwany mieszkał przy ul. (...) w Ś. co najmniej od października 2013 roku. Świadczy o tym choćby deklaracja złożona ubezpieczycielowi o miejscu parkowania należącego do niego samochodu (w dzień i w nocy) oraz wskazany w tej korespondencji adres pozwanego (ul. (...) w Ś.). Fakt, że pozwany był w grudniu 2013 roku mieszkańcem Ś., wykazane zostało także korespondencją z Banku (...) (z 13 grudnia 2013 roku), stanowiącą podziękowanie za skorzystanie z oferty tego banku. Pismo banku dowodzi, że pozwany mieszkał w Ś. w okresie, w którym podjęto próbę doręczenia nakazu zapłaty pod dotychczasowym adresem zamieszkania w K..

Wskazanie adresu w K. jako adresu prowadzenia działalności gospodarczej, adresu dla doręczeń i adresu zamieszkania pozwanego (wydruk z (...) z 4 października 2013 roku) wskazywało na przesłanie korespondencji zawierającej nakaz zapłaty na właściwy adres pozwanego. Należy jednak mieć na względzie, że w 2013 roku doręczenia według kodeksu postępowania cywilnego dokonywane były na adres zamieszkania, a nie na adres ujawniony w (...).

Wobec przedłożonej przez pozwanego dokumentacji jednoznacznie potwierdzającej, że nakaz zapłaty nie został wysłany na adres jego zamieszkania, gdyż w grudniu 2013 roku miejscem zamieszkania pozwanego było Ś.. Nie sposób uznać, aby próba doręczenia nakazu zapłaty wydanego w sprawie XI GNc 2588/13 dokonana była na adres zamieszkania pozwanego (obowiązek doręczania pism procesowych na adres udostępniany w rejestrze albo (...) wprowadzono 8 września 2016 roku). Nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu nie został skutecznie doręczony pozwanemu, więc nie rozpoczął się bieg terminu do jego zaskarżenia, zgodnie z dyspozycją art. 502 k.p.c.

Zaskarżone postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z uwagi na niedochowanie terminu do jego złożenia podlegało w konsekwencji uchyleniu.

O powyższym Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. pozostawiając orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi pierwszej instancji (art. 108 § 2 k.p.c.).

SSO Robert Bury

(...).

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSO Robert Bury

(...)

(...)

z(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....